

Sygnatura akt X P (upr) (...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 19 czerwca 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia we Wrocławiu X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

P. SSR Agnieszka Chlipała-Kozioł

Protokolant Aleksandra Paszko

po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca 2013 r. we Wrocławiu sprawy

z powództwa **J. O.**

przeciwko (...) **Oddział we W.**

o zapłatę nagrody okresowej

I. zasądza od strony pozwanej (...)Oddział we W.na rzecz powoda J. O.kwotę 4.018,90 zł (cztery tysiące osiemnaście złotych i 90/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 9 listopada 2012 r. do dnia zapłaty tytułem nagrody okresowej;

II. w pozostałym zakresie postępowanie umarza;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 450 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności

Sygnatura akt X P (upr) (...)

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 9.11.2012 r. powód J. O. domagał się zasądzenia na jego rzecz kwoty 8037,80 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem nagrody okresowej oraz zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że przyznawanie nagród reguluje Zarządzenie nr 12 Dyrektora (...) i Autostrad z 22.05.2009 r. w sprawie zasad dysponowania środkami z funduszu nagród (...), do którego załącznikiem jest Regulamin Dysponowania Funduszem N.w (...).

W odpowiedzi na pozew strona pozwana domagała się oddalenia powództwa w całości i zasądzenia na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. Wskazała, że nagroda nie została powodowi wypłacona z powodu zamontowania brakującej bariery w pasie rozdziału autostrady (...) koło S. pod B. po okresie ok. 2 tygodni od tragicznego wypadku drogowego. Brak jej zamontowania był tłumaczony niemożliwością jej zamontowania z przyczyn technicznych. Spowodowało to pojawienie się negatywnych artykułów prasowych, konieczność udzielania wyjaśnień i pogorszenie wizerunku (...). Ponadto uwidoczniony został brak nadzoru kierowniczego nad wykonywaniem zadań przez podległych powodowi pracowników. Strona pozwana podniosła, że zgodnie z § 5 Regulaminu nagrody przyznaje się na wniosek właściwego kierownika, wysokość nagrody ustala się z uwzględnieniem terminowości i dokładności realizacji zadań, dbałości o rezultaty pracy i wizerunek (...) i indywidualnej oceny pracownika w przypadku jej dokonania przez przełożonego. Wskazała, że w przypadku powoda przyczyna nie przyznania nagrody była tak

oczywista, że nie zachodziła konieczność uzgadniania jej ze związkami zawodowymi. Podkreśliła, że nagroda ma charakter świadczenia uznaniowego, a pracownik ma roszczenie o wypłatę nagrody tylko gdy pracodawca wadliwie korzysta ze swojego uznania, tj. jednemu pracownikowi przyznaje nagrodę a drugiemu bez uzasadnienia jej odmawia lub gdy nagrodę przyznano a jej nie wypłacono. Pracownik może też skutecznie dochodzić zapłaty w przypadku naruszenia zasad równego traktowania, co w przypadku powoda nie nastąpiło.

Ponadto strona pozwana wskazała, że roszczenie powoda jest wygórowane, bo zgodnie z podziałem środków finansowych przeznaczonych na nagrody za I półrocze 2009 r., powodowi należałaby się nagroda w wysokości 4.018,90 zł, co wynika z protokołu uzgodnień z dnia 23.07.2009 r. oraz załącznika w postaci zestawienia.

W piśmie z dnia 8.02.2013 r. powód ograniczył swoje żądanie do kwoty 4.018,90 zł wskazując, że kwota wskazana przez niego w pozwie wynikała z nieoficjalnych informacji i podnosząc, że nie był mu znany załącznik do protokołu uzgodnień z 23.07.2009 r., z którego wynikała przyznana mu nagroda. W pozostałym zakresie powód cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód był zatrudniony u strony pozwanej na czas określony od dnia 6.03.1989 r. do dnia 31.10.2012 r., ostatnio na stanowisku Zastępcy Dyrektora Oddziału (...) we W. ds. (...) Drogami i M.. Powód był członkiem korpusu służby cywilnej.

Dyrektorem Oddziału i przełożonym powoda był R. R..

Dowód: okoliczności bezsporne, a nadto świadectwo pracy z 31.10.2012 r. (akta osobowe – załącznik)

U strony pozwanej przyznawanie nagród okresowych reguluje Zarządzenie Nr 12 Dyrektora (...) i Autostrad z 22.05.2009 r. w sprawie zasad dysponowania środkami z funduszu nagród (...), do którego załącznikiem jest Regulamin Dysponowania Funduszem N.w (...).

Zgodnie z § 1 Regulaminu funduszem nagród dysponuje Dyrektor Generalny (...) oraz Dyrektorzy Oddziałów na podstawie stosownych pełnomocnictw.

Zgodnie z § 5 ust. 1 a Regulaminu nagrody uznaniowe i okresowe przyznaje się w oddziale (...) na wniosek właściwego kierownika komórki organizacyjnej.

Zgodnie z § 6 Regulaminu nagrodę okresową przyznaje się z uwzględnieniem przepracowanego czasu, za który przyznawana jest nagroda okresowa, z zastrzeżeniem ust. 2, zgodnie z którym warunkiem przyznania nagrody okresowej jest przepracowanie co najmniej 2/3 czasu pracy w okresie, za który przyznawana jest nagroda okresowa. Zgodnie z ust. 3, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, po uzgodnieniu ze związkami zawodowymi, działającymi w jednostce organizacyjnej indywidualna nagroda może być obniżona lub nie przyznana.

Zgodnie z § 7 Regulaminu wysokość nagrody okresowej ustala się z uwzględnieniem terminowości i dokładności realizacji zadań, dbałości o rezultaty pracy i wizerunek (...) i indywidualnej oceny pracownika w przypadku jej dokonania przez przełożonego.

Zgodnie z § 8 Regulaminu wysokość nagrody okresowej nie może być niższa niż 40% kwoty wyliczonej na jednego pracownika z zastrzeżeniem § 6 ust. 3.

Zgodnie z § 9 ust. 1 Regulaminu, kierownicy jednostek uruchamiają nagrody po uzgodnieniu z zakładowymi organizacjami związkowymi działającymi w jednostkach organizacyjnych między innymi kwoty minimalnej i maksymalnej nagrody, z zastrzeżeniem wyżej wymienionych postanowień. Protokoły uzgodnień, o których mowa w ust. 1, przesyłane są do Dyrektora Generalnego (...) oraz do wiadomości związkom zawodowym właściwym dla (...).

Dowód: Zarządzenie Nr 12 Dyrektora (...) z 22.05.2009 r. w sprawie zasad dysponowania środkami z funduszu nagród (...)i Regulamin Dysponowania Funduszem N.w (...) (k. 11-12).

Obniżenie i nieprzyznanie nagrody reguluje w/w Regulamin. Wstrzymanie nagrody nie jest uregulowane w żadnym dokumencie.

Dowód: przesłuchanie R. R. za stronę pozwaną (rozprawa z 19.06.2013, 00:20:07-00:47:09)

zeznania K. K. (1) (k. 73-74)

przesłuchanie powoda (rozprawa z 19.06.2013, 00:03:09-00:19:42)

W dniu 23.07.2009 r. odbyły się uzgodnienia dotyczące podziału środków w ramach Funduszu N. za I półrocze 2009 r. w Oddziale (...) we W., w których uczestniczyli przedstawiciele Związku Zawodowego (...) oraz Naczelnik wydziału Spraw Pracowniczych jako przedstawiciel Dyrektora Oddziału K. K. (1). Uzgodniono m.in. wysokość nagrody okresowej i uznaniowej. Wskazano w punkcie 9, że w stosunku do 18 pracowników Oddziału zastosowano zgodnie z pkt 3 § 6 Regulaminu obniżenie lub nie przyznanie indywidualnej nagrody.

Zgodnie z załącznikiem do protokołu, powodowi J. O. przyznano „kwotę nagrody do wypłaty” w wysokości 4018,90 zł. W uwagach wskazano „wypłata wstrzymana”.

Dowód: Protokół uzgodnień z 23.07.2009 r. z załącznikami (k. 40-44)

Na spotkaniu Naczelnik K. K. (1) poinformowała o wstrzymaniu nagród dla 3 pracowników. Związkom zawodowym przekazywane są informacje liczbowe o tym ilu osobom nie przyznano nagrody i ilu została wstrzymana. Nie każdy pracownik życzy sobie, by jego sytuacja była omawiana, więc na spotkaniach omawiane są tylko ogólne liczby.

Wypłatę nagrody okresowej dla powoda wstrzymał Dyrektor Oddziału R. R.. Nie uzgadniał tego ze związkami zawodowymi, ponieważ nagroda nie była obniżona ani powód nie był jej pozbawiony. Procedura wstrzymywania nagród nie jest nigdzie uregulowana.

Załączniki wskazujące wysokość nagród dla konkretnych osób nie są przedstawiane związkom zawodowym. Centrala nie jest informowana o wstrzymaniu nagród, ponieważ tej informacji nie ma w protokole, tylko w załączniku.

Nie jest tak, że nagrody wstrzymane po jakimś czasie przechodzą procedurę nagród nie przyznawanych. Po postępowaniu wyjaśniającym podejmowana jest tylko decyzja czy wypłacić czy nie.

Dowód: zeznania K. K. (1) (k. 73-74)

Pismem z dnia 18.12.2009 r. powód zwrócił się do Dyrektora Oddziału R. R. o udzielenie informacji dlaczego nie została mu do chwili obecnej wypłacona nagroda okresowa za pierwsze półrocze 2009 r.

Dowód: pismo z dnia 18.12.2009 r. (k. 13 oraz akta osobowe – załącznik)

przesłuchanie powoda (rozprawa z 19.06.2013, 00:03:09-00:19:42)

Pismem z dnia 7.01.2010 r. R. R. udzielił powodowi odpowiedzi, że w związku z licznymi obowiązkami, odpowiedź na pismo powoda zostanie mu udzielona niezwłocznie po zakończeniu najpilniejszych czynności związanych z innymi obowiązkami Dyrektora Oddziału

Dowód: pismo z 7.01.2010 r. (akta osobowe – załącznik)

Pismem z dnia 19.04.2010 r. powód ponownie zwrócił się do Dyrektora Oddziału R. R. o udzielenie informacji dlaczego nie została mu do chwili obecnej wypłacona nagroda okresowa za pierwsze półrocze 2009 r.

Dowód: pismo z dnia 19.04.2010 r. (k. 14 oraz akta osobowe – załącznik)

przesłuchanie powoda (rozprawa z 19.06.2013, 00:03:09-00:19:42)

Pismem z dnia 26.04.2010 r. Dyrektor Oddziału R. R. poinformował powoda, że decyzja dotycząca wstrzymania nagrody okresowej została podjęta w związku z prowadzeniem czynności kontrolnych dot. braku bariery w pasie rozdziału autostrady (...) koło S. pod B. i zamontowania jej po ok. 2 tyg. po zaistnieniu tragicznego wypadku. Kontroli dokonywała komisja składająca się z pracowników centrali (...). W związku z niezakończeniem działań wyjaśniających nagrodę wstrzymano 3 pracownikom, w tym powodowi. W świetle otrzymanych wyjaśnień i zgromadzonych dokumentów brak jest obecnie możliwości wypłacenia powodowi nagrody okresowej za I półrocze 2009 r. z powodu nie uzyskania wyczerpującego wyjaśnienia dotyczącego wydania przez powoda polecenia wykonania uzupełnienia bariery. Mediom przekazano, że brak bariery był spowodowany niemożliwością jej zamontowania z przyczyn technicznych, zaś 2 tygodnie później bariera została zamontowana co spowodowało konieczność udzielania dodatkowych wyjaśnień pogorszenie wizerunku instytucji. Dodatkowo uwidoczniony został brak nadzoru kierowniczego nad wykonywaniem zdań przez podległych powodowi pracowników. Z tych przyczyn nagroda okresowa za I półrocze nie zostanie powodowi wypłacona.

Dowód: pismo z 26.04.2010 r. (k. 15 -16 oraz akta osobowe – załącznik)

przesłuchanie R. R. za stronę pozwaną (rozprawa z 19.06.2013, 00:20:07-00:47:09)

Pismem z 30.04.2010 r. powód poinformował, że nikt nie zwracał się do niego o wyjaśnienia polecenia uzupełnienia bariery i że nie wykonano po wypadku bariery lecz tymczasowe wygradzenie elementami barier stalowych. Wskazał, że w trakcie działań komisji pismami z 8.06.2009, 10.06.2009 r. i 25.06.2009 zostały udzielone obszerne wyjaśnienia. Podkreślił, że Zarządzenie nr 12 z 22.05.2009 r. nie przewiduje formy wstrzymania nagrody a do 26.04.2010 r. nie otrzymał również żadnego uzasadnienia nie przyznania nagrody. Ponownie wniósł o przyznanie nagrody za I półrocze 2009 r.

Dowód: pismo z 30.04.2010 r. (k. 17-18 oraz akta osobowe – załącznik)

Pismem z 13.05.2010 r. R. R. wskazał, że podtrzymuje decyzję z 30.04.2010 r. o nieprzyznaniu powodowi nagrody.

Dowód: pismo z 13.05.2010 r. (k. 19-20 oraz akta osobowe – załącznik)

przesłuchanie R. R. za stronę pozwaną (rozprawa z 19.06.2013, 00:20:07-00:47:09)

Pismem z dnia 20.05.2010 r. powód zwrócił się do przewodniczących dwóch działających u strony pozwanej związków zawodowych - (...)i M. P.Zawiazku Zawodowego (...)- o udzielenie informacji, czy pozbawienie go nagrody okresowej za I półrocze 2009 r. zostało uzgodnione ze związkami zawodowymi w trybie zarządzenia nr 12 z 22.05.2009 r. Dyrektora (...) i Autostrad.

W odpowiedzi na pismo powoda Z. A. poinformował go, że sprawa premii nie została uzgodniona z jego organizacją związkową. Sprawa ta była poruszana przez Z. A. na spotkaniach Komisji i w odpowiedzi usłyszał on od Pani Naczelnik Wydziału Spraw Pracowniczych i Organizacyjnych, że premia okresowa jest wstrzymana do czasu wyjaśnienia wszystkich okoliczności. W dniu 23.04.2010 r. Z. A. zwrócił się pisemnie do Dyrektora Oddziału o rozważenie możliwości wypłacenia, otrzymał jednak odpowiedź, że w świetle złożonych wyjaśnień i dokumentów zgromadzonych w toku postępowania kontrolnego, brak możliwości jej wypłacenia.

W odpowiedzi na pismo powoda M. T. poinformował go, że pozbawienie go nagrody okresowej nie zostało uzgodnione z jego organizacją związkową. Podczas spotkania Naczelnik Wydziału ds. Pracowniczych i Organizacyjnych z przedstawicielami związków zawodowych w sprawie rozdziału nagród za I półrocze związku zostały poinformowane o wstrzymaniu wypłaty nagrody okresowej dla powoda do czasu wyjaśnienia okoliczności wypadku z 9.03.2009 r. Związkom zawodowym nie przedstawiono pisemnego wystąpienia o pozbawienie powoda nagrody. Podczas spotkania

poinformowano o zabezpieczeniu środków finansowych umożliwiających wypłatę tej nagrody w terminie późniejszym, po wyjaśnieniu sprawy wypadku.

Dowód: pismo z 20.05.2010 r. (k. 21)

pismo z 20.05.2010 r. (k. 22)

pismo z 24.05.2010 r. (k. 23)

pismo z 23.04.2010 r. (k. 68)

pismo z 26.04.2010 r. (k. 69)

przesłuchanie powoda (rozprawa z 19.06.2013, 00:03:09-00:19:42)

Powodowi nigdy nie została wypłacona nagroda okresowa za I półrocze 2009 r. Powód spełniał warunek przepracowanego czasu, niezbędnego do przyznania tej nagrody. Przeciwko powodowi w związku z wypadkiem nie toczyło się postępowanie dyscyplinarne.

Dowód: okoliczność bezsporna, a nadto:

przesłuchanie powoda (rozprawa z 19.06.2013, 00:03:09-00:19:42)

W ocenie dysponenta nagrody Dyrektora Oddziału R. R. do wstrzymania nagrody upoważnia go § 1 Regulaminu. W jego ocenie udzielenie odpowiedzi na zapytanie przedstawiciela Związku Zawodowego (...) z dnia 23.04.2010 r. (k. 68) stanowiło konsultację ze związkami zawodowymi.

Dowód: przesłuchanie R. R. za stronę pozwaną (rozprawa z 19.06.2013, 00:20:07-00:47:09)

Średnie jednomiesięczne wynagrodzenie powoda brutto liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosiło 10.118,74 zł.

Dowód: zaświadczenie z 20.12.2012 (k. 39)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd Rejonowy oparł się na niezakwestionowanych przez żadną ze stron dowodach z dokumentów oraz korespondujących ze zgromadzoną dokumentacją zeznaniach świadka K. K. (1) i stron. Sąd oddalił wniosek powoda o przesłuchanie świadków M. T. i Z. A. jako powołane na okoliczności dostatecznie wyjaśnione w toku postępowania.

Sąd nie podzielił oceny prawnej strony pozwanej, jakoby do wstrzymania powodowi wypłaty nagrody doszło w zgodzie z obowiązującymi u strony pozwanej przepisami regulującymi wypłaty nagród okresowych i by powód nie miał roszczenia o wypłatę tej nagrody z uwagi na jej uznaniowy charakter.

W pierwszej kolejności Sąd Rejonowy rozważał, że żądane przez powoda świadczenie – „nagrada okresowa” ma charakter nagrody czy premii.

Premia to świadczenie, które zależy od realizacji konkretnych przesłanek określonych w normach prawa pracy, z reguły o charakterze wewnątrzzakładowym. O tym, czy konkretne świadczenie jest premią czy nagrodą decyduje nie nazwa, pod jaką ono występuje, lecz kontekst normatywny, który je reguluje. Jeżeli przepisy szczegółowo regulują wysokość świadczenia, podstawę jego naliczania oraz sytuacje, w których pracownik traci prawo do wypłaty, to świadczy to o obligatoryjnym charakterze świadczenia, zatem nie ma ono przymiotu nagrody. W przypadku

nagrody tego rodzaju szczegółowe regulacje są zbędne, ponieważ to i tak pracodawca samodzielnie określa kryteria i zasady jej przyznawania. Jak wskazują komentatorzy, zwroty typu "pracownik ma prawo do nagrody w razie ...", "pracownikowi należy się nagroda, jeśli ...", "pracownik jest uprawniony do otrzymania nagrody w przypadku ..." określają istnienie prawa podmiotowego, aktualizującego się w konkretnym roszczeniu materialnoprawnym, przez co nie można wykluczyć, że w niektórych sytuacjach nagroda będzie na mocy norm wewnętrzzakładowych miała charakter roszczeniowy.

W ocenie Sądu Rejonowego ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że świadczenie, którego wypłaty dochodził powód, miało charakter nagrody, albowiem to pracodawca ostatecznie decydował o jego wysokości (par. 7 pkt 1 Regulaminu) – nie było ścisłych, bezwzględnie obowiązujących przepisów regulujących wysokość nagrody. Z uwagi jednak na ograniczenia swobody pracodawcy w określaniu wysokości nagrody i ściśle uregulowanie, kiedy nagroda może być pracownikowi obniżona lub nie przyznana, świadczenie to było zbliżone do premii, przez co rozważenia wymagało, czy powód posiadał w niniejszym procesie skuteczne roszczenie o wypłatę nagrody.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem orzecznictwa i doktryny, pracownik nie ma roszczenia o nagrodę z wyjątkiem dwóch sytuacji. Pierwsza z nich zachodzi wówczas, gdy pracodawca wadliwie korzysta ze swego uznania w odniesieniu do przyznania nagrody. W praktyce może to najczęściej dotyczyć sytuacji, w której pracodawca przyznaje nagrody pewnej grupie pracowników, a jednego lub kilku z nich pomija bez rzeczowego uzasadnienia. Pracownicy, którym tej nagrody pracodawca nie przyznał, mogą jej skutecznie dochodzić, jeżeli wykażą naruszenie przez pracodawcę wskazanych wyżej w uw. 1 przepisów kodeksu pracy. Pogląd ten zaakceptował SN w wyroku z dnia 21 stycznia 2011 r., II PK 169/10, OSNP 2012, nr 7-8, poz. 86. Sam przepis art. 105 k.p. nie jest podstawą do nabycia przez pracownika prawa do nagrody. Roszczenie o nagrodę ma także pracownik, któremu pracodawca przyznał ją, a następnie odmawia jej wypłaty. W tym przypadku źródłem roszczenia pracownika jest oświadczenie woli pracodawcy tworzące prawo do nagrody po stronie pracownika. Oświadczenie to nie może być jednostronnie cofnięte przez pracodawcę (art. 61 k.c. w zw. z art. 300 k.p.).

W ocenie Sądu Rejonowego powodowi J. W. przysługiwało w okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy roszczenie o wypłatę świadczenia – nagrody okresowej – pomimo, że świadczenie to miało w rzeczywistości zgodny z nazwą charakter nagrody, nie zaś premii. Należy bowiem wskazać, że strona pozwana przyznała powodowi nagrodę, ustaliła jej wysokość na 4.018,90 zł (załącznik do Protokołu uzgodnień z 23.07.2009 r. – k. 44), a następnie nagrody powodowi nie wypłaciła. Jak wynika z zeznań świadka, powód nie znalazł się w gronie 18 osób, którym pracodawca nie przyznał nagrody, i o których mowa w punkcie 9 Protokołu uzgodnień, ale w grupie 3 pracowników, którym przyznana nagroda została „wstrzymana”.

Podkreślenia wymaga, że o ile przepisy Regulaminu Dysponowania Funduszem Nagród ściśle regulują tryb nieprzyznania lub obniżenia nagrody okresowej, o tyle ani ten, ani żaden inny dokument wewnętrzzakładowy nie reguluje trybu „wstrzymania” nagrody, jaki został zastosowany wobec powoda. Strona pozwana argumentowała, że skoro nagrody nie „nie przyznano”, ale ją „wstrzymano”, to zbędne było przeprowadzanie uzgodnień ze związkami zawodowymi, o których mowa w par. 6 ust. 3 Regulaminu, a także informowanie Centrali (zeznania świadka K. K.), jak w par. 9 pkt 2 (informacji o tym komu i dlaczego wstrzymano nagrodę, a nawet informacji, że w stosunku do kilku osób doszło do wstrzymania wypłaty tej nagrody, nie ma w protokole uzgodnień).

Sąd Rejonowy nie podzielił argumentu strony pozwanej, że dysponent nagrody – Dyrektor Oddziału - był uprawniony do wstrzymania nagród na podstawie par. 1 Regulaminu. Nie bez przyczyny bowiem regulamin ten zawiera dalsze, szczegółowe regulacje, ograniczające swobodę dysponenta. Wolą pracodawcy było zatem ograniczenie swobody dysponentów, w tym dyrektorów oddziału, w szczególności w zakresie nieprzyznawania nagród okresowych pracownikom spełniającym warunek formalny wskazany w par. 6 pkt 2 Regulaminu. Dyrektor Oddziału był zatem uprawniony w uzasadnionych przypadkach, po uzgodnieniu ze związkami zawodowymi działającymi w jednostce organizacyjnej, do obniżenia nagrody lub jej nieprzyznania, o czym powinien zostać poinformowany Dyrektor Generalnego (...) (par. 9 pkt 2 Regulaminu). Pracodawca nie przewidział w Regulaminie „wstrzymania” wypłaty nagrody.

Pełnomocnik strony pozwanej argumentował, że dysponent nagrody Dyrektor Oddziału działał na de facto korzyść powoda nie decydując o nieprzyznaniu nagrody, ale wstrzymując jej wypłatę do czasu wyjaśnienia okoliczności związanych z wypadkiem na autostradzie i postawieniem dwa tygodnie później bariery. Jednocześnie podnosił, że przyczyny wstrzymania nagrody były na tyle „oczywiste”, że nie musiały być konsultowane ze związkami zawodowymi.

O ile odroczenie decyzji o nieprzyznaniu nagrody okresowej do czasu wyjaśnienia okoliczności, które mogłyby uzasadniać ewentualną decyzję o nieprzyznaniu nagrody, można uznać za działanie na korzyść pracownika, o tyle za niedopuszczalne uznać należy ominięcie procedury nieprzyznawania nagród, które miało miejsce w niniejszej sprawie. Tymczasem dysponent nagrody najpierw odroczył podjęcie decyzji w sprawie nagrody na czas nieokreślony, i dopiero na skutek kilkakrotnych ustnych i pisemnych zapytań powoda udzielił mu informacji o przyczynach niewypłacenia nagrody, a następnie poinformował powoda, że nagroda ta nie zostanie mu wypłacona. Podkreślenia wymaga, że wstrzymanie nagrody nie zostało – co jednoznacznie wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego (k. 21-23) – uzgodnione ze związkami zawodowymi. Ponadto, jak wynika z zeznań świadka i R. R., po ostatecznym podjęciu decyzji, że nagroda za I półrocze 2009 r. nie zostanie powodowi wypłacona, nagroda ta nie przeszła wskazanej w Regulaminie procedury właściwej w przypadkach nieprzyznawania nagród, w szczególności nie została uzgodniona ze związkami zawodowymi, a o nieprzyznaniu nagrody nie został poinformowany Dyrektor (...). O nieprzyznaniu nagrody powodowi poinformowano w kwietniu 2010 r. jeden z dwóch działających u strony pozwanej związków zawodowych (k. 68-69), jednakże udzielenie informacji na pytanie Wiceprzewodniczącego (...) Z. A. nie sposób uznać za wymagane Regulaminem „uzgodnienie” tej kwestii ze związkami zawodowymi, tym bardziej że strona pozwana sama twierdziła, że nagrody wstrzymywane, których ostatecznie nie przyznawano, nie przechodziły wskazanej w Regulaminie procedury, a ponadto R. R. nie był w stanie stwierdzić, czy pismo o podobnej treści wymienił z przedstawicielami drugiego związku.

Decyzja z lipca 2009 r. o wstrzymaniu powodowi przyznanej mu nagrody była w ocenie Sądu sprzeczna z postanowieniami Regulaminu Dysponowania Funduszem Nagród, który nie przewidywał takiego trybu odmowy wypłaty nagrody. Nawet gdyby przyjąć, że opóźniając decyzję do wyjaśnienia istotnych okoliczności pracodawca działał na korzyść pracownika, to stwierdzić należy, że decyzja z kwietnia 2010 r. o ostatecznym nieprzyznaniu tej nagrody również zapadła z naruszeniem obowiązujących przepisów wewnątrzzakładowych. Decydując samodzielnie o bezterminowym wstrzymaniu nagrody, a następnie – po wielokrotnych monitach powoda – o jej nieprzyznaniu, z pominięciem właściwej procedury, działający przez dysponenta nagrody pracodawca wadliwie korzystał ze swoich uprawnień. Respektując w przypadku 18 pracowników postanowienia Regulaminu, i ignorując je w odniesieniu do powoda (i prawdopodobnie dalszych 2 osób, którym nagrodę „wstrzymano”, pracodawca naruszył ponadto zdaniem Sądu zasady równego traktowania pracowników (II PK 169/2010).

Z uwagi na powyższe Sąd w punkcie I zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 4.018,90 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 9 listopada 2012 r. do dnia zapłaty. W zakresie, w jakim powód skutecznie cofnął pozew, Sąd postępowanie w punkcie II na podst. art. 355 k.p.c. umorzył.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu), a także art. 100 k.p.c., zgodnie z którym w przypadku częściowego uwzględnienia żądań Sąd koszty wzajemnie znosi lub stosunkowo rozdziela. Sąd miał na względzie, że powodowi nie była znana wysokość wstrzymanej mu nagrody i niezwłocznie po uzyskaniu informacji cofnął powództwo w przekraczającym tę kwotę zakresie ze zrzeczeniem się roszczenia. Sąd ustalił zatem należne powodowi koszty zastępstwa od kwoty ostatecznie doprecyzowanego roszczenia i kwotę tę zasądził na jego rzecz w całości (art. 98 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 3 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu), tj. w kwocie 450 zł.

W punkcie IV wyroku Sąd na podstawie art. 477² par 1 k.p.c. nadał wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności w całości, średnie jednomiesięczne wynagrodzenie powoda za pracę przewyższało bowiem kwotę zasądzoną w punkcie I.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w sentencji.